

יום ד', ט"ז בשבט תשס"ה (26 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יום ד' בשבט: תחילת פינויה של אושוויץ [ע"י הגרמנים]. 58,000 אסירים, רובם יהודים, נשלחו בצעדות מוות למחנות אחרים, וכ- 15,000 מהם נספו בדרך.
יום י"ג בשבט [יום שבת, פרשת "בשלח" – 27 בינואר]: שחרור אושוויץ בידי הצבא האדום. במקום נמצאו 7,650 אסירים.
[אנציקלופדיה של השואה]

בשבוע שבו עיני היהודים, וגם של חלק מהעולם הלא-יהודי, מתמקדות על אירועים לציון 60 שנה לשחרור מחנה אושוויץ, ברצוננו להציג אירוע מקדים לזה, הוא "וועידת השלום" בוורסאי בשנת 1919. נחתם הסכם וורסאי ביום **י"ח בטבת** [לפני כחודש ימים] בשנת תר"פ [9 בינואר 1920] – מסמך שסיים את מלחמת העולם ה-I, והכין את הקרקע למלחמה הבאה.

ווילסון, קלמנסו, ולויד ג'ורג' נכשלו בהצלת העולם ...

שלושה אנשים שירטטו מחדש את מפות העולם: דייוויד לויד-ג'ורג' - ראש ממשלת בריטניה, וודרו ווילסון - נשיא ארה"ב, וראש ממשלת צרפת ז'ורז' קלמנסו. הם היו מלאים ברצון טוב - והם לא היו כשירים כלל לתפקידם. הכשלונות שלהם ירדפו את העולם במשך עשרות שנים.

השלושה היו שונים מאד זה מזה. ווילסון היה נוצרי שמרני, שבא ממשפחה שהחזיקה עבדים ושהתנגד להענקת זכויות להם. הוא היה מוסרני מאד, וסבר שמי שמתנגד לו מייצג אוטומוטית מוסר נחות. קלמנסו, לעומתו, היה אתאיסט בעל חוש הומור חד, שהצליח לא לחבב את ווילסון במבט ראשון. כשהציג ווילסון את 14 הנקודות שלו, מלמל קלמנסו - בלחישה רועמת - "**אלוקים הסתפק בעשר**". לויד ג'ורג' הצליח, מצידו, להדהים את באי הוועידה בחוסר ידיעתו בגיאוגרפיה. בין השאר, התעקש להקים את המדינה היהודית המובטחת "מזן ועד באר-שבע", כשטחה של ממלכת שלמה, ופקידים אומללים ממשדד החוץ היו צריכים להסביר לו למה הדבר בלתי אפשרי. קלמנסו ווילסון התעמתו שוב ושוב: קלמנסו, שזכר את שתי הפלישות של גרמניה לארצו - במלחמת 1870 ובמלחמת העולם ה-I - היה נחוש לוודא שגרמניה לא תוכל לקום שוב. ווילסון רצה להפגין נדיבות רבה יותר כלפי הגרמנים. קלמנסו חשד שווילסון אדיש לצרכי ההגנה של צרפת, משום שהאוקיינוס האטלנטי מגן עליה.

הכשלון הראשון של "שלושת הגדולים" - לויד ג'ורג', ווילסון, וקלמנסו - נעשה עוד קודם לוועידה: הוא נגע ליחס לגרמניה המובסת. הגנרלים שלהם התעקשו על כך שמן הגרמנים יש לדרוש כניעה; הגרמנים התעקשו על הפסקת אש. הגנרלים של בעלות הברית הזהירו שאם המנצחים לא יתעקשו על כניעה, הצבא הגרמני יציג את עצמו כמנצח במלחמה: הגרמנים חייבים לדעת שהם הובסו. הגנרלים צדקו, הפוליטיקאים לא קיבלו את דעתם, והצבא הגרמני יכול היה לפתח את אגדת "הסכין בגב", ולשמוט את הקרקע מתחת לרפובליקת ויימאר.

כשהחלה המלחמה, רוסיה היתה בעלת ברית חשובה. בסוף המלחמה, היא היתה נתונה במהפכה קומוניסטית עקובה מדם. בעלות הברית התלבטו מה לעשות ברוסיה...

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', ט"ז בשבט תשס"ה (26 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

[ההמשך, בע"ה, בדף של מחר, יום חמישי]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל